

A9-0437/2023

14.12.2023

JELENTÉS

az uniós cselekvési tervről: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében (2023/2124(INI))

Halászati Bizottság

Előadó: Niclas Herbst

TARTALOM

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	18
KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY	20
MELLÉKLET: AZON SZERVEZETEK ÉS SZEMÉLYEK FELSOROLÁSA, AMELYEKTŐL VAGY AKIKTŐL AZ ELŐADÓ ÉSZREVÉTELEKET KAPOTT	21
VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL	22
INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL	31
NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN.....	32

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az uniós cselekvési tervről: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében (2023/2124(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az „Uniós cselekvési terv: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében” című, 2023. február 21-i bizottsági közleményre (COM(2023) 102) (a „cselekvési terv”),
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2023. július 12-i véleményére a következő tárgyban: „A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak: Uniós cselekvési terv: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében”¹,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre, és különösen annak a mezőgazdasági és halászati közösségek megfelelő életszínvonalának biztosításáról szóló 39. cikkére, valamint az arányosság elvéről szóló 5. cikkére,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlésének „Alakítsuk át világunkat: a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési menetrend” című határozatára, amelyet az ENSZ fenntartható fejlődésről szóló, 2015. szeptember 25-i New York-i csúcstalálkozóján fogadtak el, és különösen az ENSZ 2030-ig tartó időszakra vonatkozó fenntartható fejlődési menetrendjének 14. fenntartható fejlődési céljára, amely ösztönzi az óceánok, tengerek és tengeri erőforrások megőrzését és fenntartható kiaknázását,
- tekintettel a 2015. december 12-i Párizsi Megállapodásra és különösen annak 2. cikke (1) bekezdésének b) pontjára az éghajlatváltozás káros hatásaihoz való, az élelmiszertermelést nem veszélyeztető módon történő alkalmazkodásról,
- tekintettel az ENSZ tengerjogi egyezménye keretében létrejött, a nemzeti joghatóságon kívül eső területek tengeri biológiai sokféleségének megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, 2023. június 19-i megállapodásra (nyílt tengeri ENSZ-szerződés) és a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégiára,
- tekintettel a közös halászati politikáról, az 1954/2003/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 2371/2002/EK és a 639/2004/EK tanácsi rendelet és a 2004/585/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 11-i 1380/2013/EU európai parlamenti és tanácsi 1380/2013/EU rendeletre²,

¹ HL C 349., 2023.9.29., 127. o.

² HL L 354., 2013.12.28., 22. o.

- tekintettel a vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre³,
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv)⁴,
- tekintettel a tengeri területrendezés keretének létrehozásáról szóló, 2014. július 23-i 2014/89/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre⁵ (a tengeri területrendezésről szóló irányelv),
- tekintettel az Európai Parlament és a Tanács 2016. december 14-i (EU) 2016/2336 rendeletére a mélytengeri állományoknak az Atlanti-óceán északkeleti részén történő halászatára vonatkozó egyedi feltételek és az Atlanti-óceán északkeleti részének nemzetközi vizein folytatott halászatra vonatkozó rendelkezések megállapításáról, valamint a 2347/2002/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről⁶,
- tekintettel az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló, 2007. szeptember 18-i 1100/2007/EK tanácsi rendeletre⁷ (angolnarendelet),
- tekintettel a meglévő mélytengeri halászati területek meghatározásáról és a veszélyeztetett tengeri ökoszisztémák ismert vagy valószínű előfordulási területeire vonatkozó jegyzék összeállításáról szóló, 2022. szeptember 15-i (EU) 2022/1614 bizottsági végrehajtási rendeletre⁸,
- tekintettel „A 2030-ig tartó időszakra szóló uniós biodiverzitási stratégia: Hozzuk vissza a természetet az életünkbe!” című, 2021. június 9-i állásfoglalására⁹,
- tekintettel a „Több hal a tengerekben? A maximális fenntartható hozamot meghaladó állomány-helyreállítást elősegítő intézkedések, beleértve a halállomány-helyreállítási területeket és a védett tengeri területeket is” című, 2021. január 21-i állásfoglalására¹⁰,
- tekintettel „A fenntartható kék gazdaság az EU-ban: a halászati és az akvakultúra-ágazat szerepe” című, 2022. május 3-i állásfoglalására¹¹,
- tekintettel a közös halászati politikáról szóló rendelet 17. cikkének végrehajtásáról szóló, 2022. június 7-i állásfoglalására¹²,

³ HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

⁴ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

⁵ HL L 257., 2014.8.28., 135. o.

⁶ HL L 354., 2016.12.23., 1. o.

⁷ HL L 248., 2007.9.22., 17. o.

⁸ HL L 242., 2022.9.19., 1. o.

⁹ HL C 67., 2022.2.8., 25. o.

¹⁰ HL C 456., 2021.11.10., 129. o.

¹¹ HL C 465., 2022.12.6., 2. o.

¹² HL C 493., 2022.12.27., 62. o.

- tekintettel 2022. október 6-i állásfoglalására az óceánpolitikának adandó lendületről: az óceánpolitikai irányítás és a biodiverzitás megerősítéséről¹³,
- tekintettel 2023. május 9-i állásfoglalására a halászat közös irányításáról az EU-ban és a halászati ágazat hozzájárulásáról a gazdálkodási intézkedések végrehajtásához¹⁴,
- tekintettel az európai angolnaállomány helyreállítására vonatkozó intézkedések megállapításáról szóló 1100/2007/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2023. november 21-i állásfoglalására¹⁵,
- tekintettel a fenntartható, reziliens és versenyképes halászati és akvakultúra-ágazatra vonatkozó halászati politikai csomagról szóló, 2023. június 26-i elnökségi következtetésekre,
- tekintettel a Bizottság elnökének, Ursula von der Leyennek az Unió 2023. évi helyzetéről szóló, az Európai Parlament 2023. szeptember 13-i plenáris ülésén tartott beszédére,
- tekintettel „Az Európai Unió integrált tengerpolitikája” című, 2007. október 10-i bizottsági közleményre (COM(2007)0575), tekintettel „Az Európai Unió jövőbeni tengerpolitikája felé:
- tekintettel a Bizottságnak az akvakultúráról és a Natura 2000-ről szóló 2018. évi iránymutatására;
- tekintettel a Bizottság 2021. szeptember 23-i, „A technikai intézkedésekről szóló rendelet végrehajtása (az (EU) 2019/1241 rendelet 31. cikke)” című jelentésére (COM(2021)0583),
- tekintettel az „A védett területek kijelölésére vonatkozó kritériumok és iránymutatások” című, 2022. január 28-i bizottsági szolgálati munkadokumentumra (SWD(2020)0023),
- tekintettel a biológiai sokféleséggel és ökoszisztéma-szolgáltatásokkal foglalkozó kormányközi tudománypolitikai platform 2019. május 4-i, „A biológiai sokféleségről és ökoszisztéma-szolgáltatásokról szóló globális értékelő jelentés” című jelentésére,
- tekintettel a Nemzetközi Tengerkutató Tanács 2021. június 24-i, „EU véleménykérés arról, hogy az aktív fenékhalászat által a tengerfenék élőhelyein okozott zavarás csökkentését célzó irányítási forgatókönyvek miként befolyásolják a halászati kirakodást és annak értékét” című jelentésére,
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek a „Tengeri környezet: az Unió széles körű, de mélységét tekintve nem megfelelő védelmet biztosít” című, 2020. november 26-i 26/2020. sz. különjelentésére,
- tekintettel az Akvakultúraágazati Tanácsadó Testület 2023. júniusi, „A cselekvési tervben szereplő, a fenékvonóhálós halászatra vonatkozó tilalom hatása a

¹³ HL C 132., 2023.4.14., 106. o.

¹⁴ Elfogadott szövegek, P9_TA(2023)0132.

¹⁵ Elfogadott szövegek, P9_TA(2023)0411.

kagylótenyésztésre” című ajánlására, valamint a Bizottság 2023. augusztus 1-jei, „Válasz az Akvakultúraágazati Tanácsadó Testület «A cselekvési tervben szereplő, a fenékvonóhálós halászatra vonatkozó tilalom hatása a kagylótenyésztésre» című ajánlására” című válaszára, valamint a David McAllister, Jens Gieseke és Niclas Herbst európai parlamenti képviselőknek a rákhalászatról szóló, 2023. április 3-i levelére¹⁶,

- tekintettel eljárási szabályzata 54. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság véleményére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére (A9-0437/2023),
- A. mivel az óceán védelmét az emberiség közös örökségének elve kell, hogy vezérelje; mivel sürgősen fokozni kell a globális és uniós szintű fellépést a tengeri ökoszisztémák valós, létező és tudományosan leírt hanyatlásának visszafordítása érdekében azáltal, hogy lehetőségeinkhez mérten kezeljük az összes elképzelhető emberi és természeti terhelést, támogatjuk a halállományok, fajok és élőhelyeik pozitív helyreállítását, ösztönözzük a tudományos vizsgálatokat, a kutatást és a fejlesztést, valamint támogatjuk a halászatot, illetve a fenntartható halászatot és akvakultúrát biztosító technikákat, a gazdasági szereplők, a helyi hatóságok képviselői, a civil társadalom és a part menti közösségek teljes körű bevonásával, amelyek alapvető hozzájárulást nyújtanak a globális célkitűzéshez;
- B. mivel jelenleg számos jogszabály, közlemény, stratégia és rendelet létezik a környezetvédelemmel és a halászati gazdálkodással, különösen a természet helyreállításával kapcsolatban;
- C. mivel az EU kötelezettséget vállalt arra, hogy teljesíti az ENSZ 2030-ig tartó időszakra szóló menetrendjét, beleértve a 14. fenntartható fejlődési célt, valamint a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégiából eredő kötelezettségeit;
- D. mivel a fenntartható kék gazdaság belső és külső dimenzióihoz kapcsolódó valamennyi uniós szakpolitikát egy felosztott irányítási struktúrán keresztül irányítják, ami a szinergiák hiányát eredményezi, és konfliktusokhoz vezet a fenntartható kék gazdaság érdekelt felei között; mivel a Bizottságnak – egy átfogó jogi keret részeként – ökoszisztéma-alapú megközelítést kell alkalmaznia a kék gazdasággal kapcsolatos valamennyi uniós szakpolitikában egyrészt a konkrét szakpolitikai célok elérése, másrészt annak biztosítása érdekében, hogy a szakpolitikák irányítása egy integrált és következetes megközelítés alapján történjen, amely elősegíti a tengerrel kapcsolatos valamennyi tevékenység közötti szinergiákat;
- E. mivel a Mezőgazdasági és Halászati Tanács 2023. március 20-i ülésén a tagállamok különböző álláspontokat, és többek között kritikákat fogalmaztak meg a cselekvési tervvel kapcsolatban; mivel ezt a vizsgálatot nyolc tagállam nemzeti parlamentjei végezték el;
- F. mivel a cselekvési tervnek összhangban kell állnia a közös halászati politika (KHP) célkitűzéseivel, amely politika célja a tengeri biológiai erőforrások megfelelő

¹⁶ Ares(2023)3615063.

megőrzésének és kezelésének garantálása, valamint annak biztosítása, hogy a halászati és akvakultúra-tevékenységek – amelyek a közelmúltbeli válságok során stratégiai jelentőségűnek bizonyultak – hosszú távon környezeti szempontból fenntarthatóak legyenek, és hogy a irányításuk összhangban legyen a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök elérésére, valamint az élelmiszer-ellátáshoz való hozzájárulásra irányuló célkitűzésekkel;

- G. mivel a Spanyol Királyság 2022. november 14-én, a galíciai halászok és termelői szervezetek pedig 2022. december 13-án jelenleg is folyamatban lévő jogi eljárást indítottak az Európai Unió Bíróságán a Bizottság 2022/1614/EU végrehajtási rendeletével kapcsolatban, amely az Atlanti-óceán északkeleti részén található uniós vizeken 87 olyan területet határoz meg, ahol minden fenékhálászati eszköz használata tilos, ami összesen 16 419 km² területet jelent, és a 400 és 800 méter közötti mélységű területek 17%-át teszi ki; mivel ezt a végrehajtási rendeletet előzetes társadalmi-gazdasági hatásvizsgálat nélkül fogadták el, és végrehajtása súlyos társadalmi-gazdasági hatást fog gyakorolni az érintett halászfloktákra;
- H. mivel a tengeri biológiai sokféleséget védeni kell, és valamennyi érdekelt féllel, különösen a halászati ágazattal és a tudományos közösséggel együttműködve helyre kell állítani;
- I. mivel a Bizottság adatai szerint 2009-ben mindössze öt fenntarthatóan halászott halállomány volt az EU-ban, de 2022-re ez a szám több mint 60-ra nőtt, és a helyzet folyamatosan javul¹⁷; mivel annak ellenére, hogy 2022-ben jelentős előrelépés történt a közös halászati politika keretében kitűzött célok elérése felé, az uniós tengeri ökoszisztémák terén, különösen a Földközi-tengeren és a Fekete-tengeren további előrelépésre van szükség;
- J. mivel az élelmezésbiztonság jövője attól is függ, hogy képesek leszünk-e kezelni a természet pusztulását és az éghajlatváltozás egyre súlyosabb hatásait;
- K. mivel az ökoszisztémákkal való gazdálkodás holisztikus megközelítést igényel, amely figyelembe veszi a biológiai sokféleség csökkenésének valamennyi okát, mint például a túlhalászás, az éghajlatváltozás, az óceánok savasodása, az idegen fajok megjelenése, a part menti erózió vagy a tengeri biológiai sokféleség csökkenése, többek között olyan intézkedések révén kezelve azokat, amelyek lehetővé teszik, hogy a megfelelően kezelt védett tengeri területek, valamint más hatékony területalapú védelmi intézkedések és tevékenységek, mint például a kagylótenyésztés, a halászat és az ökoszisztémák számára egyaránt előnyösek legyenek;

A környezet védelme és a fenntarthatóság

1. méltatja az uniós halászati ágazat által tett erőfeszítéseket, valamint az elért eredményeket a halászat még fenntarthatóbbá tétele és a tengeri ökoszisztémák

¹⁷ A Bizottság 2023. február 21-i, „A közös halászati politika ma és holnap: halászati és óceánügyi paktum a fenntartható, tudományon megalapozott, innovatív és inkluzív halászati gazdálkodás érdekében” című közleménye (COM(2023)0103).

védelméhez és fenntartható használatához való hozzájárulás terén; úgy véli, hogy ezen erőfeszítések és előrelépések ellenére az óceánra számos más tényező is hatással van, mint például a túlhalászás, az éghajlatváltozás, a savasodás, az inváziós idegen fajok és a különböző – különösen a szárazföldi tevékenységekből és a közlekedésből származó – szennyező források, amelyek bizonyos mértékig kívül esnek a halászok ellenőrzési körén, és jelentős veszélyt jelentenek a halászok megélhetésére és a tengeri ökoszisztémákra;

2. a halászati és környezetvédelmi politikákban érintett összes érdekelt félhez hasonlóan úgy véli, hogy az egészséges tengeri ökoszisztémák egészségünk, társadalmunk és gazdaságunk javát szolgálják, és elengedhetetlenek az egész bolygó és különösen a rájuk támaszkodó lakosság számára;
3. emlékeztet arra, hogy az óceánok az éghajlati és élelmiszerrendszer pilléreként létfontosságúak, mivel a Föld felszínének 71%-át borítják, oxigénünk felét termelik és a szén-dioxid-kibocsátás egyharmadát elnyelik; hangsúlyozza az óceánok megőrzésére és fenntartható használatára vonatkozó politikai és finanszírozási megközelítések kidolgozásának szükségességét; felszólít az óceánok által biztosított megélhetés és az óceánok biológiai sokféleségének globális szintű megőrzésére; hangsúlyozza az óceánok döntő szerepét, különösen a szénmegkötés, a megújuló energia fejlesztése, a munkahelyteremtés, a szegénység csökkentése, az áruszállítás és az internetes kommunikáció terén; figyelmeztet a halászat és az élelmezésbiztonság közötti kölcsönös függésre, mivel 3,3 milliárd embernek van szüksége tengerből származó élelmiszere ahhoz, hogy állati fehérjebevitelének legalább 20%-át fedezze;
4. megjegyzi, hogy a tengerparti közösségek már sok generáció óta nyernek élelmiszert Európa tengereiből; úgy véli, hogy a halászati és akvakultúra-ágazat és ezek a part menti közösségek a kék gazdaság keretében hozzájárulnak a fenntartható élelmezésbiztonsághoz; úgy véli, hogy a tengeri erőforrások fenntartható hasznosítására és az azokkal való fenntartható gazdálkodásra úgy kell tekinteni, mint amelyek hozzájárulnak a tengeri ökoszisztémákhoz, nem pedig kárt tesznek azokban;

A meglévő szabályozással összhangban lévő megközelítés

5. Úgy véli, hogy az Európai Bizottság cselekvési terve nem koherens más prioritásokkal és stratégiákkal, mint például az élelmezésbiztonság és az EU stratégiai autonómiájának biztosítása; kiemeli emellett, hogy a cselekvési tervet egy integrált, következetes és ökoszisztéma-alapú megközelítés jegyében kellene irányítani, amely a konfliktusok elkerülése és az együttműködés támogatása érdekében előmozdítja az összes tengeri tevékenység közötti szinergiákat, különösen a tengeri energetikai infrastruktúra tekintetében, és hogy a cselekvési tervnek egyenlő versenyfeltételeket kell biztosítania a nem uniós országokkal szemben; úgy véli, hogy a cselekvési tervben nem vették kellőképpen figyelembe az olyan szempontokat, mint az árak emelkedése, a közös halászati politika szociális dimenziójának erősítése, valamint a gazdasági növekedés és a foglalkoztatás erősítése;
6. sajnálattal állapítja meg, hogy a javasolt cselekvési terv egy olyan időszakban érkezik, amikor a halászati ágazatot az Ukrajna elleni orosz invázió, az olajárak emelkedése és kiszámíthatatlansága, valamint a brexit következményei terhelik;

7. általános aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a cselekvési terv támogatása érdekében nem zajlik valódi konzultáció az érdekelt felekkel; általános aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság javaslatai nem veszik megfelelően figyelembe az arányossági megfontolásokat;
8. emlékeztet arra, hogy a cselekvési tervnek összhangban kell lennie a KHP azon célkitűzéseivel, hogy a halászati és akvakultúra-tevékenységek hosszú távon környezeti szempontból fenntarthatóak legyenek, és irányításuk egy ökoszisztéma-alapú megközelítés szerint történjen; emlékeztet arra, hogy a cselekvési tervnek ezenkívül összhangban kell állnia a gazdasági, társadalmi és foglalkoztatási előnyök biztosítására vonatkozó célkitűzésekkel, valamint hozzá kell járulnia az élelmiszer-ellátáshoz, és a nem uniós piacoktól való függőség csökkentése érdekében a lehető legjobban ki kell használnia a rendelkezésre álló halászati lehetőségeket; üdvözli azokat a célkitűzéseket, amelyek egységes megközelítést tesznek lehetővé a KHP és más szakpolitikák, különösen a környezetvédelmi jogszabályok között;
9. hangsúlyozza a tudományos kutatási és innovációs projektek megerősítésének és javításának szükségességét, amelyeket az egyéb uniós politikákkal, kísérleti projektekkel és az innovációra és kutatásra irányuló tudományos projektekkel – például a (mikro)műanyagok használatának csökkentését és helyettesítését célzó projektekkel – összhangban kell végrehajtani;

A tengeri ökoszisztémák helyreállítása

10. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a cselekvési terv címe nem koherens, valamint hogy a cselekvési terv nem tartalmaz holisztikus javaslatokat, mivel a terv elsősorban a fajok és élőhelyeket érintő halászati gyakorlatok megváltoztatására összpontosít, és nem foglalkozik a halászati technikák és gyakorlatok, valamint az ökoszisztémák védelme vagy helyreállítása közötti összhang lehetőségével; emlékeztet arra, hogy a kiszámíthatóság és a jogi egyértelműség biztosítása érdekében különösen fontos egyensúlyt találni a felhasználók igényei és a természetet szolgáló előnyök között, és hangsúlyozza, hogy a halászoknak a megoldás részévé kell válniuk, ahelyett, hogy a probléma okaként állítják be őket;
11. hangsúlyozza a tengeri ökoszisztémák helyreállítására irányuló kezdeményezések kidolgozásának és támogatásának szükségességét, ami csak akkor valósulhat meg, ha a politikai döntéshozók teljes mértékben bevonják azokat, akiknek a megélhetése az említett tengeri területektől függ, és együttműködnek velük; e célból pénzügyi támogatást kér a tengeri ökoszisztémákkal kapcsolatos tudományos vizsgálatokhoz és adatgyűjtéshez, valamint pénzügyi kompenzációt és ösztönzőket kér, például az Európai Tengerügyi, Halászati és Akvakultúra-alapon (ETHAA) keresztül, amelyet egyfelől arra kell felhasználni, hogy hatékony támogatást nyújtson a szelektívebb halászati technikákra áttérő uniós halászflokkáknak, másfelől különösen a korlátozások által leginkább érintett halászok támogatására és a korlátozó intézkedések társadalmi-gazdasági hatásainak enyhítésére;
12. ismételten hangsúlyozza azt a célkitűzést, hogy 2030-ig meg kell valósítani az uniós tengerek legalább 30%-ának védelmét és legalább 10%-ának szigorú védelmét; megállapítja, hogy az EU előrelépést ért el az új védett tengeri területek kijelölése terén,

részben az EU Natura 2000 hálózat keretében, részben kiegészítő nemzeti kijelölések révén;

Védett tengeri területek

13. kiemeli, hogy a védett tengeri területek a védendő területméret, fajok, élőhelyek és ökoszisztémák tekintetében sokfélék, különböző természetvédelmi célkitűzések mentén jöttek létre, így nem tekinthetők olyan egységes területeknek, amelyek mindegyike biztosítja a tengeri ökoszisztémák számára a jól kezelt védett tengeri területek előnyeit; ezért úgy véli, hogy az Európai Bizottság cselekvési terve túlságosan leegyszerűsített és túl általánosított megközelítést alkalmaz, így azt a benyomást kelti, hogy minden védett tengeri területet ugyanúgy lehet megvalósítani és kezelni, amit például az egyes halászeszközökkel kapcsolatos javaslatok és az aktív fenékhalászat 2030-ig történő, valamennyi védett tengeri területet érintő fokozatos megszüntetésére vonatkozó javaslatok is szemléltetnek; kiegyensúlyozott megközelítést sürget a védett tengeri területek meghatározására és megvalósítására vonatkozóan, amely figyelembe veszi az egyes konkrét területeket érintő védelmi célkitűzéseket, de az ezeket a területeket hagyományosan használó tevékenységeket és az éghajlatváltozás következtében dinamikusán változó környezetet is, ugyanakkor biztosítja a halászok tényleges részvételét a területek kijelölésében és kezelésében;
14. felhívja a Bizottság és a tagállamok figyelmét arra, hogy a cselekvési tervben más hatékony környezetvédelmi eszközöket, például más hatékony területalapú védelmi intézkedéseket is figyelembe kell venni annak érdekében, hogy segítsék a célok elérését és maximalizálják az éghajlatváltozás következtében dinamikusán változó környezetben már végrehajtott intézkedések hatását, valamint segítsenek megőrizni az arányosságot az intézkedések között;
15. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy megfelelő finanszírozás révén hajtsák végre az egyes védett tengeri területeket érintő védelmi és helyreállítási célok eléréséhez szükséges védelmi vagy korlátozó intézkedéseket, beleértve a célok eléréséhez szükséges technikai intézkedéseket is, és mindezt a legveszélyeztetettebb területekkel, illetve a tengeri élőhelyek védelmét szolgáló Natura 2000 területekkel kezdjék; emlékeztet a tagállamok jogi kötelezettségeire, és kiemeli, hogy a Bizottság eljárást indított egyes tagállamok ellen, mivel azok feltehetően nem teljesítették az élőhelyvédelmi irányelvből eredő kötelezettségeiket¹⁸;
16. Úgy véli, hogy az védett tengeri területek és más védett területek eszközök, nem pedig önmagukban vett célok; elismeri, hogy sikerük abban rejlik, hogy ha a halászok, a part menti közösségek és más érdekelt felek elfogadják és magukévá teszik őket; kéri az Európai Bizottságot és a tagállamokat, hogy indítsanak és finanszírozzanak tudományos kutatási programokat, és kéri, hogy a halászati ágazatot, beleértve annak kisüzemi ágát, valamint más érintett feleket is vonjanak be a védett tengeri területek tervezésébe, irányításába, megvalósításába, nyomon követésébe és felügyeletébe;
17. úgy véli, hogy a tudomány, a halászati ágazat és valamennyi érintett fél bevonását az EU egyedül nem érheti el, különösen a külföldi flották rossz gyakorlatának megelőzése

¹⁸ A Tanács 92/43/EGK irányelve (1992. május 21.) a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről (HL L 206., 1992.7.22., 7. o.).

tekintetében; kéri, hogy tegyenek további erőfeszítéseket az óceánok védelmét hátráltató globális tevékenységek kezelésére, beleértve a nem uniós országok flottái, például a kínai flotta által végzett tevékenységeket, és fontolják meg a védett tengeri területek globális hálózatának létrehozását;

A tengerfenékkal érintkező halászeszközök

18. kiemeli, hogy számos uniós hajó aktív, tengerfenékkal érintkező halászeszközökkel dolgozik, és hogy számos part menti régió szociálisan és gazdaságilag függ az aktív és rögzített, tengerfenékkal érintkező halászeszközöket használó tevékenységektől, például a kagylótenyésztési tevékenységektől; kiemeli, hogy a tengerfenékkal érintkező halászeszközökre vonatkozó korlátozások vagy a halászati övezetek lezárása az ilyen eszközök számára nem oldhatók meg egyszerűen azzal, hogy a halászhajók más halászterületekre helyezik át tevékenységüket; hangsúlyozza, hogy többek között figyelembe kell venni az ezekkel a halászeszközökkel kifogható lehetséges erőforrásokat, a halászok gyakorlati tapasztalatait, a halászhajók jelenlétét és újraelosztását a szomszédos területeken annak érdekében, hogy elkerülhetők legyenek az átfedések, amelyek a területhasználattal kapcsolatos konfliktusokhoz vezethetnek, a nyomás növekedése a többi halászati területeken és a munkakörülmények romlása;
19. emlékeztet arra, hogy a legutóbbi KHP-reform során a regionalizáció irányába tett lépések kísérletet tettek arra, hogy eltávolodjunk az egyenmegoldásoktól, azaz a túlzottan központosított uniós döntéshozataltól; üdvözli a cselekvési tervben javasolt, a regionális együttműködés javítását célzó intézkedéseket; úgy véli azonban, hogy a cselekvési terv tesz néhány lépést az ellenkező irányba, különösen a fenékvonóháló halászatra vonatkozó javaslatok tekintetében;
20. úgy véli, hogy a cselekvési terven belül és kívül is több kezdeményezés született ugyanazokra a halászati technikákra vonatkozóan, így a kezdeményezések sokasága jött létre, ami megkérdőjelezi az uniós szinten meghozandó intézkedések koherenciáját és kiszámíthatóságát, valamint komoly hatással van a halászok és a halászati közösségek (uniós) politikai és döntéshozatali folyamatokba vetett bizalmára;
21. úgy véli, hogy minden olyan tervet, amely egy adott halászeszköz használatára vonatkozó rendelkezések vagy korlátozások végrehajtására irányul, más szakpolitikákkal összhangban kell elkészíteni, és figyelembe kell venni valamennyi érdekelt felet, valamint minden releváns élelmezésbiztonsági, társadalmi-gazdasági, környezeti, műszaki és tudományos szempontot; megismétli, hogy a konszenzussal támogatott és e megfontolások által alátámasztott intézkedések nagyobb sikerrel járnak, és végrehajtásuk pozitívabb fogadtatást kap;
22. úgy véli, hogy minden cselekvési terv vagy jogalkotási javaslat következményeit tudományos és társadalmi-gazdasági felmérésekkel és értékelésekkel kell felmérni; megjegyzi, hogy a cselekvési terv egyes elemeinek következményei nincsenek kellően felmérve, így például az Európai Bizottság egyrészt felhívja a tagállamokat, hogy 2024. március végéig tiltsák be az aktív fenékhálózást az élőhelyvédelmi irányelv szerinti Natura 2000 területnek minősülő, a tengerfenéki és tengeri fajok védelmét szolgáló védett tengeri területeken, másrészt ezzel párhuzamosan és ugyanezen határidővel kéri, hogy a tagállamok adjanak tájékoztatást arról, hogyan kívánják biztosítani, hogy az

aktív fenékhalászat 2030-ig valamennyi védett tengeri területen fokozatosan megszűnjön, anélkül, hogy megvárnák például a korábbi javaslatok tudományos és társadalmi-gazdasági következtetéseit; üdvözlí, hogy az Európai Bizottság elismerte, hogy az aktív fenékhalászat általános tilalma nem alkalmas a cselekvési terv célkitűzéseinek elérésére;

23. úgy véli, hogy a fenékvonóhálós halászattal kapcsolatos intézkedéseket minden lehetséges iránymutatással – például a Nemzetközi Tengerkutató Tanács vagy a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság iránymutatásával –, valamint a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatokkal összhangban kell értékelni; úgy véli, hogy ezeknek az intézkedéseknek figyelembe kell venniük, hogy a fenékvonóhálós halászat az egyik legelterjedtebb és legjobban szabályozott halászati mód Európában, és hogy azt elsősorban a technikai intézkedésekről szóló rendelet ((EU) 2019/1241 rendelet¹⁹) keretében kell szabályozni, amelynek célja – ahogy a címe is jelzi „a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák védelme”;
24. megjegyzi, hogy olyan tudományos testületek, mint a Nemzetközi Tengerkutató Tanács, valamint számos szakértői értékeléssel ellátott tudományos tanulmány bizonyította és ismerte el, hogy az aktív, tengerfenékkal érintkező halászeszközök hatással vannak az ökoszisztémákra; hangsúlyozza azonban, hogy a vonóhálós halászat hatása változó, és számos tényezőtől – például a halászat típusától – függően a tudomány szerint fenntarthatónak tekinthető, illetve összeegyeztethetőnek a tengerfenék védelmével kapcsolatos célkitűzésekkel vagy azzal a céllal, hogy az állományokat ne aknázzák ki a maximális fenntartható hozam szintjét meghaladó mértékben;
25. kiemeli, hogy a Bizottság azon szándéka, hogy a cselekvési tervén keresztül intézkedéseket írjon elő, ahelyett, hogy a társjogalkotókra bízna a döntést, a jó kormányzás ellen és az érdekelt felek és a különböző közigazgatási szintek közötti párbeszéd ellen hathat, és veszélyeztetheti az intézményközi egyensúlyt és az egyes intézmények döntéshozatali folyamatban betöltött szerepét;

Angolna

26. hangsúlyozza az angolnaállomány kezelésének összetettségét és sokszínűségét, amely nem korlátozható egyetlen tengerközpontú megközelítésre; megismétli, hogy az angolnarendeleletet a 2020. évi bizottsági értékelés megfelelőnek találta; mindazonáltal azon a véleményen van, hogy az angolnarendelelet jobb végrehajtására és a tagállamok további megerősített intézkedéseire van szükség a rendelet átfogó megközelítésének biztosítása érdekében; emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy teljes mértékben használják ki az angolnarendeleletet, mint az angolnaállomány kezelésének és helyreállításának központi szakpolitikai eszközét, biztosítva egy holisztikus és következetes megközelítést, amely az angolna tengeri és édesvízi életszakaszait egyaránt felöleli, és az összes érintett területen hozott intézkedések teljes körű

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2019/1241 rendelete (2019. június 20.) a halászati erőforrások és a tengeri ökoszisztémák technikai intézkedések révén történő védelméről, az 1967/2006/EK és az 1224/2009/EK tanácsi rendelet, továbbá az 1380/2013/EU, az (EU) 2016/1139, az (EU) 2018/973, az (EU) 2019/472 és az (EU) 2019/1022 európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról, valamint a 894/97/EK, a 850/98/EK, a 2549/2000/EK, a 254/2002/EK, a 812/2004/EK és a 2187/2005/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 198., 2019.7.25., 105. o.).

végrehajtása révén mind a halászati, mind a nem halászaton kívüli hatásokkal foglalkozik;

27. úgy véli, hogy az angolnarendelet hatályán kívül hozott intézkedések alááshatják az elfogadott politika következetességét; ezért mély aggodalmát fejezi ki az (EU) 2023/194 tanácsi rendeletben²⁰ alkalmazott nem holisztikus megközelítéssel kapcsolatban, amely egy hat hónapos tilalmi időszak bevezetésével, az érdekelt felekkel való megfelelő konzultáció nélkül, valamint a többi szakpolitikai területre vonatkozó teljes körű intézkedéscsomag vagy megfelelő kompenzáció – ezen belül a társadalmi-gazdasági hatásokat figyelembe vevő intézkedéseket – mérlegelése nélkül korlátozta az angolna halászatát; ezért úgy véli, hogy a cselekvési tervben bejelentett további korlátozó intézkedések megfontolása előtt elemezni kell a faj helyreállítását, valamint az inváziós fajok elleni küzdelemben betöltött lehetséges szerepét;
28. megismétli felhívását egy kifejezetten az angolnával foglalkozó szakértői csoport létrehozására az összes érdekelt fél teljes és kiegyensúlyozott képviselőinek biztosítása érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy rendszeresen frissítsék angolnagazdálkodási terveiket, és tartsák be az angolnarendelet szerinti jelentéstételi kötelezettségüket;

A cselekvési tervre adott tagállami reakciók

29. tudomásul veszi a tagállamok képviselőinek számos nyilatkozatát és egyértelmű kijelentéseit, amelyekben egyértelmű aggályokat fogalmaztak meg a cselekvési tervvel és a hozzá kapcsolódó bizonytalanságokkal kapcsolatban; megjegyzi, hogy a tagállamok megkérdőjelezték különösen az Európai Bizottság túlságosan leegyszerűsítő megközelítését a fenékvonóhálós halászatnak a védett tengeri területeken történő korlátozásával kapcsolatban;
30. zsákutcának tartja a halászati ipar fejlődésének és a tengeri biodiverzitás védelmének a szembeállítását; úgy véli, hogy mindkettő kiegyensúlyozott módon megvalósítható, ahogyan azt a tagállamok képviselői a cselekvési terv bemutatását követően kijelentették;
31. üdvözli a Bizottság Környezetvédelmi Főigazgatóságából és Tengerügyi és Halászati Főigazgatóságából, a tagállamokból és az érdekelt felekből álló különleges párbeszédcsoporthozását; úgy véli, hogy a párbeszédcsoporthozás az a szerepe, hogy megkönnyítse a halászat és a környezetvédelem területén tevékenykedő közösségek közötti ismeretcsere és esetleges vitákat, valamint hogy a tagállamok számára platformot biztosítson az átlátható cselekvéshez és az ütemtervek végrehajtásáról folytatott párbeszédhez;

A Bizottság cselekvési tervének jogi vonatkozásai

32. megerősíti az iránti elkötelezettségét, hogy gyakorolja a Parlament előjogait és hatásköreit minden kezdeményezés, így például a jogalkotási javaslatok és a

²⁰ A Tanács (EU) 2023/194 rendelete (2023. január 30.) bizonyos halállományok tekintetében az uniós vizeken, valamint az uniós halászhajók tekintetében egyes nem uniós vizeken alkalmazandó halászati lehetőségeknek a 2023. évre történő meghatározásáról, valamint egyes mélytengeri halállományok tekintetében az ilyen halászati lehetőségeknek a 2023. és 2024. évre történő meghatározásáról (HL L 28., 2023.1.31., 1. o.)

felhatalmazáson alapuló vagy végrehajtási jogi aktusok tekintetében, beleértve a cselekvési tervhez kapcsolódó vagy attól független kezdeményezéseket is;

33. megjegyzi, hogy bár a cselekvési terv jogilag nem kötelező erejű, végrehajtása jelentős társadalmi-gazdasági költségekkel jár a tagállamok és flottáik számára, mivel rendeletek, iránymutatások, elemzések, ütemtervek, tanulmányok, jelentések és kezdeményezések formájában mintegy 90 intézkedést tartalmaz; felhívja a tagállamokat és az Európai Bizottságot, hogy az új vagy megreformált rendeletek vagy kezdeményezések előkészítésének részeként kellő időben készítsék el a szükséges tanulmányokat, valamint a társadalmi-gazdasági előnyök biztosítása érdekében vegyék figyelembe a tengeri területrendezési folyamatokat – amelyek a régiók és a tengeri medencék között, valamint a különböző tagállamok között és nem uniós országokkal is zajlanak – és kapcsolódjanak be azokba;
34. úgy véli, hogy a cselekvési tervben szereplő intézkedéseknek lehetőség szerint a rendes jogalkotási eljárást kell követniük a nagyobb átláthatóság biztosítása érdekében, és valódi hatásvizsgálatot kell tartalmazniuk, valamennyi érdekelt fél megfelelő bevonásával;
35. aggodalommal veszi tudomásul, hogy a cselekvési terv jogi következményei nem egyértelműek, ami a Bizottság által például a Parlament Halászati Bizottsága és a különböző érdekelt felek előtt tett nyilatkozatoknak köszönhető; úgy véli, hogy ez nem teremtett egyértelmű helyzetet és nem hozott stabilitást a halászati ágazat számára, és káros hatással volt a halászati ágazat számos ágazatára egy olyan időszakban, amikor a több válság együttes következményei által okozott bizonytalanságok nagymértékben rontják az ágazatban dolgozók általános hangulatát;
36. aggodalommal veszi tudomásul, hogy az Európai Bizottság egyre gyakrabban használ nem kötelező erejű eszközöket – például közleményeket, amelyeket általában „puha jogként” emlegetnek – arra, hogy nagyon konkrét szakpolitikai intézkedéseket mutasson be anélkül, hogy ezt jogalkotási javaslatok követnék; úgy véli, hogy a bemutatott közlemények szándékolt jogi jelentése és tényleges joghatása közötti eltérés okozta bizonytalanság valószínűleg hatással lesz az ágazat jogbiztonságára és kiszámíthatóságára, valamint jogi kérdéseket vet fel az intézményi egyensúly, valamint az uniós hatáskörök korlátai és gyakorlása tekintetében; ezért úgy véli, hogy az Európai Bizottság közleményeit nem szabad kötelező erejű intézkedések előterjesztéséhez felhasználni;
37. sajnálja, hogy a Bizottság, és különösen a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóság és a Környezetvédelmi Főigazgatóság közleményei ellentmondásos nyilatkozatokat tartalmaznak a cselekvési terv kötelező erejével kapcsolatban; felhívja a Tengerügyi és Halászati Főigazgatóságot és a Környezetvédelmi Főigazgatóságot, hogy jobban vegyék figyelembe a halászati ágazat sajátosságait, mielőtt közös kezdeményezéseket készítenek vagy javasolnak,;

Társadalmi-gazdasági szempontok és élelmezésbiztonság

38. támogatja a Bizottság elnökének az Unió helyzetéről szóló 2023. évi beszédét, amelyben kijelenti, hogy minden új jogszabály esetében versenyképességi ellenőrzést

végeznek; kéri, hogy a cselekvési terv, a halászattal kapcsolatos valamennyi jogalkotási javaslat és egyéb kezdeményezés tartalmazzon versenyképességi ellenőrzést a különböző tevékenységekre gyakorolt társadalmi-gazdasági hatásuk és a part menti közösségekre gyakorolt hatásuk, valamint a rekreációs célú halászatra és az élelmiszer-ellátásra gyakorolt kumulatív hatásuk tekintetében;

39. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a cselekvési tervet nem kíséri társadalmi-gazdasági tanulmány, tudományos elemzéssel kísért hatásvizsgálat vagy közbenső jelentés, és hogy az nem javasol semmilyen további, a zöld és az energetikai átállás finanszírozására irányuló intézkedést; felhívja az Európai Bizottság figyelmét arra, hogy az olyan stratégiai dokumentumokat, mint ez a cselekvési terv, koordináltabb és világosabb módon kell bemutatni a különböző érdekelt feleknek, és figyelembe kellene venni véleményüket, valamint e dokumentumoknak tartalmazniuk kell a végrehajtásuk teljes körű környezeti, társadalmi, gazdasági és jogi értékelését; kéri, hogy hozzanak létre minden szükséges eszközt – beleértve az ösztönzőket és a kompenzációs mechanizmusokat is – az igazságos és kiegyensúlyozott átmenet érdekében;
40. kiemeli, hogy a cselekvési tervnek egyformán kell hozzájárulnia a közös halászati politika fenntarthatósági pilléreinek (környezeti, társadalmi és gazdasági pillér) megvalósításához, és többek között hozzá kell járulnia a termelékenység növekedéséhez, a tisztességes munkakörülményekhez az ágazatban, különösen a kisüzemi halászat esetében, valamint a stabil piacokhoz, az élelmiszerbiztonság és az élelmiszer-autonómia veszélyeztetése nélkül biztosítani kell a biztonságos, minőségi és fenntartható termékeket, lehetővé téve a halászok számára, hogy teljes mértékben kihasználják a számukra kiosztott halászati kvótákat, és hozzá kell járulnia a környezet helyreállításához és védelméhez az éghajlatváltozás mérséklése és az annak hatásaihoz való alkalmazkodás érdekében;
41. üdvözli a Bizottságnak a rekreációs célú horgászat hatásaira vonatkozó adatgyűjtésre irányuló felhívását, de hangsúlyozza, hogy a fenntartható szabadidős halászati tevékenységek gazdasági és társadalmi hatásait is figyelembe kell venni; úgy véli, hogy a rekreációs célú halászat kiváló lehetőségeket kínálhat a „polgári tudományos” megközelítés előmozdítására;

Nemzetközi fellépés és kölcsönösség

42. úgy véli, hogy az ENSZ nyílt tengerekről szóló szerződése jelentős nemzetközi szintű eredmény az óceánok védelme érdekében; sajnálja azonban, hogy a cselekvési terv nem hangsúlyozza eléggé, hogy a nemzetközi megállapodásokba be kell építeni a viszonyosságot; ezért alapvető fontosságúnak tartja, hogy az EU nemzetközi szinten együttműködjön más partnerekkel a közös halászati politika által – különösen a közös halászati politikáról szóló rendelet 28. cikke (2) bekezdésének d) pontjában – meghatározottakhoz hasonló célkitűzésekről és célokról rendelkező szabályok, az európai zöld megállapodás és a fenntartható fejlődési célok végrehajtása érdekében;
43. hangsúlyozza, hogy az EU számára fontos a megújuló óceánenergia tervezett fejlesztését a nem uniós országbeli, különösen az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokban lévő partnereinkkel előkészíteni, rendelkezésükre bocsátva a tengerrendezés és az iparfejlesztés terén szerzett tapasztalatainkat; felhívja az EU-t,

hogy fokozza a fejlődő országok kapacitásépítését és finanszírozását az óceán- és part menti gazdálkodással, az óceángazdaságra vonatkozó stratégiák kidolgozásával, a kormányzási hiányosságok áthidalásával, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat és a tengeri erőforrások tiltott kereskedelmének kezelése céljából; hangsúlyozza, hogy olyan válaszle lépéseket kell kidolgozni, amelyek figyelembe veszik a helyi szén-dioxid-mentes energia iránti igényt, a tengeri ökoszisztémák védelmének követelményét és a hagyományos tevékenységek, például a halászat fenntartását; hangsúlyozza, hogy a part menti közösségeket be kell vonni a fellépések végrehajtásába; hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókban támogatni kell a tengeri erőforrások fenntartható használatán alapuló fenntartható halászati gyakorlatokat, valamint a halászat, az akvakultúra és az idegenforgalom fenntartható kezelését, e régiók hosszú távú társadalmi-gazdasági fejlődésének biztosítása érdekében;

44. felhívja az EU-t, hogy mozdítsa elő az átláthatóságot a partnerországok halászati és egyéb tengeri kitermelő iparágaiban, mivel ez kulcsfontosságú a túlhalászás, a biológiai sokféleség csökkenése és az emberi jogok megsértésének megszüntetéséhez; hangsúlyozza, hogy a part menti fejlődő országok az átláthatóság javítása érdekében bevezethetik a halászati átláthatósági kezdeményezésben és a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezésben meghatározott előírásokat;
45. kéri, hogy minden korlátozás – akár a cselekvési terven alapul. akár nem – automatikusan vonatkozzon a nem uniós országokból importált termékekre is, különös tekintettel arra, hogy az EU az általa elfogyasztott hal 70%-át importálja; hangsúlyozza, hogy biztosítani kell a belső és külső politikák közötti összhangot, valamint az uniós és nem uniós gazdasági szereplők közötti egyenlő versenyfeltételeket;
46. megjegyzi, hogy a teljes európai fogás 25%-át aktív fenékhalászati eszközökkel fogják ki; úgy véli, hogy az új gazdálkodási szabályok, különösen a halászati technikák használatának uniós szintű korlátozása nem veszélyeztetheti az élelmezésbiztonságot, és nem vezethet a halászati termékek behozatalának növekedéséhez, még kevésbé, ha ezeket a termékeket olyan halászeszközökkel fogják ki, amelyeket az EU-ban korlátozottan használnak;

Együttműködés a halászati ágazattal

47. támogatja a halászati ágazatnak a halászati technikák szelektivitásának javítására és a környezeti hatásuk csökkentésére irányuló folyamatos erőfeszítéseit; kiemeli a fajállományok halászati tevékenységek fenntartása melletti helyreállításának pozitív példáit különböző védett területeken; támogatja az olyan társirányítási megállapodások ösztönzésére irányuló további erőfeszítéseket, amelyek értelmében a helyi érdekelt felek felelősséget vállalnak a fenntartható gazdálkodásért, és többet fektetnek be a kutatásba, az innovációba, valamint az új halászeszközök és technikák fejlesztésébe; kiemeli azt a szerepet, amelyet a halászok „a tenger őrzőiként” betöltenek, a halállományok helyreállítása iránti elkötelezettségüket és a tengeri ökoszisztémák helyreállításához való hozzájárulásukat;
48. megjegyzi, hogy a Bizottság szerint a közös halászati politikának köszönhetően az elmúlt évtizedekben kézzelfogható előrelépés történt a fenntarthatóbb halászat irányába;

hangsúlyozza azonban, hogy ez a helyreállítás a legtöbb halászközösség számára magas költségekkel járt;

49. kiemeli annak fontosságát, hogy a halásztól a civil társadalom képviselőiig minden érintett érdekelt felet bevonjanak a döntéshozatali folyamatba, valamint a tengeri ökoszisztémák védelméhez és helyreállításához hozzájáruló, a fenntartható és reziliens halászatot támogató intézkedések végrehajtásába;
50. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a nemek közötti egyenlőségre és a nők szerepének megerősítésére, tekintettel a nők és a fiatalok kulcsfontosságú szerepére, különösen a fenntartható óceánalapú gazdaságban és a tengeri természetvédelmi területeken;

o

o o

51. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

INDOKOLÁS

Tény, hogy az Európában fogyasztott tengeri élelmiszerek 70%-a importból származik. Az európai halászok a világ legszigorúbb szabályai szerint működnek, amelyek minden halászati kategóriában és munkavégzés során szabályozzák tevékenységeiket, így példamutató szerepet töltenek be, és mindenekelőtt garantálják a legjobb halászati gyakorlatok alkalmazását.

Az európai társjogalkotóknak, köztük az Európai Parlamentnek kell garantálnia az egyensúlyt bizonyos gyakorlatok szükséges átalakítása során, amelynek oka elsősorban az éghajlatváltozás, de számos többé-kevésbé kiszámítható tényező káros fajok, csökkenő állományok, de még az óceánokról rendelkezésre álló jobb adatok – is közrejátszik benne.

A cselekvés nem tiltást jelent. A cselekvés nem forradalmat jelent. A cselekvés nem jelentheti azt, hogy eszméket és politikai programokat kényszerítenek az európai szereplőkre párbeszéd nélkül, és ami még rosszabb: az ő kárukra.

Következetlennek és aggasztónak tűnik az Európai Bizottság bénultsága a halászokkal folytatott párbeszédben, miközben cselekvést szorgalmaz! Semmilyen intézkedésre nem kerülhet sor az ember és az óceán kapcsolatának őrzői, azaz a helyi halászok és a kisüzemi halászat nélkül.

Számos nagy veszély fenyegeti az óceánokat: a környezetszennyezés, az óceánok felmelegedése, a műanyagok és az éghajlatváltozás – és ezek hatásai éppoly láthatóak: fokozódó eutrofizáció, elsavasodás, az óceánok felmelegedése, a műanyagszennyezés vagy bizonyos esetekben a ragadozó madarak számának ellenőrizetlen növekedése. De ott, ahol az európai intézmények a halászati ágazattal és a halászokkal szorosan egyeztetve jártak el, előrehaladás tapasztalható, és egyre több a jó hír. Például jelentős javulás tapasztalható az uniós tengerek halállományának állapotában, és számos, tanúsítottan fenntartható művelet zajlott a halászatokban. Az elmúlt 20 évben jelentősen nőtt a halbiomassza az Atlanti-óceán északkeleti részén, és a Halászati Tudományos, Műszaki és Gazdasági Bizottság (HTMGB) legutóbbi jelentése (STECF 22-01 ad hoc) szerint 2020-ban megközelítőleg 35%-kal volt nagyobb, mint 2003-ban. Ezzel párhuzamosan jelentősen csökkent a halászati állománypusztulás mértéke, és a túlhalászott állományok száma is csökken.

Az Európai Bizottság cselekvési tervét övező kaotikus kommunikáció és a Bizottságon belüli zavaros helyzet sajnos nagy szerepet játszottak abban, hogy azt az utolsó esély tervévé tegyék, amely lesöpörné az asztalról a jelenlegi jó gyakorlatokat, a társadalmi-gazdasági kérdéseket és a halászati ágazat álláspontjait, és amely korlátozó következményekkel járna a tagállamokra nézve a Bíróság előtt. Az Európai Bizottság következő ciklusának el kell kerülnie az efféle buktatókat, és nem csinálhat politikai kérdést egy olyan fontos kérdésből, mint az óceánok. A cselekvési terveket sikerekre és kudarcokra, az európai halászati ágazat áldozataira és erőfeszítéseire kell építeni. A cselekvési tervek célja nem lehet az európai halászat importtal való felváltása, különösen az ukrajnai háború óta, amely felnyitotta az európai és mindenekelőtt a világ szemét a stratégiai autonómia és az élelmezésbiztonság biztosításának szükségessége tekintetében, éppúgy, mint a mezőgazdaság esetében.

Végül, és ez is egy fontos szempont. Tudnunk kell, miről beszélünk. Támazkodjunk a tudományos kutatásokra is, amelyek a halászati tevékenységekkel együtt már most is hozzájárulnak ahhoz, hogy az európai halászati politika a tudományon és a valóságon alapuljon,

példaértékű politika legyen. A vitákból és az álláspontokból olykor hiányzik a racionalitás; egyesek inkább tiltani akarnak, semmint megértenék, hogy az emberi tevékenységek és az óceánok védelme korlátozásokkal vagy szervezéssel is tökéletesen összehangolható. Bizonyos, európai szinten jól szabályozott tevékenységek betiltása gyakran a rossz gyakorlatok külföldi engedélyezéséhez vezet.

Például egy négyéves kutatási projekt során szorosan nyomon követték, milyen hatással van a barna garnélarák halászata az uralkodó élőhelytípusokra a Watt-tengeri Nemzeti Park területén, az Északi-tenger németországi partja mentén. Ez magában foglalta a barna garnélarák halászata által okozott rövid távú hatások és hosszú távú változások vizsgálatát is. Az eredmény: a barna garnélarák halászata csak csekély hatással van a tengerfenékre. Ahol fajszerű hatásokat tapasztaltak, ezek csak rövid életűek voltak. Ezek az eredmények azonban nem új keletűek. Amikor a német északi-tengeri partvidék két nemzeti parkját létrehozták, átfogó vizsgálat zajlott a barna garnélarák halászatának hatásáról, a Watt-tengeri ökoszisztéma-kutatás néven. Az akkori zárójelentésben a szerzők arra a következtetésre jutottak, hogy a barna garnélarák halászatának közvetlen hatásai csak rövid távúak.

Összefoglalva, a védett tengeri területeknek eltérő természetvédelmi céljai vannak. Gyakran nem kifejezetten a tengerfenék, hanem a természeti erőforrások, például emlősök, madarak vagy teknősök védelmére hozták létre őket. A gazdálkodási intézkedéseket a mindenkori helyi viszonyokhoz igazítják.

Ezért a cselekvési tervnek transzverzális és holisztikus megközelítést kell követnie, és nem összpontosíthat kizárólag a halászati tevékenységekre, azokat tekintve az összes probléma egyedüli felelősének.

KISEBBSÉGI VÉLEMÉNY

az eljárási szabályzat 55. cikkének (4) bekezdése alapján
Francisco Guerreiro

A javasolt jelentés nem ad átfogó képet az Európai Bizottság cselekvési tervében javasolt intézkedések sokféleségéről.

A tengeri ökoszisztémákra vonatkozó cselekvési terv elsősorban a meglévő halászati és környezetvédelmi jogszabályok jobb végrehajtását irányozza elő a tengeri biodiverzitás csökkenésének és a halászokra és a társadalom egészére gyakorolt következményeinek kezelése érdekében.

Fontos elismerni az egyes halászati technikáknak – például a fenékvonóhálós halászatnak – a tengerfenék ökoszisztémáira gyakorolt hatásaival és az ilyen technikákkal járó járulékos fogásokkal kapcsolatos tudományos bizonyítékokat, valamint a hatékonyan kezelt védett tengeri területek környezeti és társadalmi-gazdasági előnyeire vonatkozó bizonyítékokat, amelyekre az Európai Parlament többször is emlékeztetett.

Árnyékelőadónk szerint a Bizottság által javasolt, nem kötelező érvényű ütemterv alkalmas arra, hogy a tagállamokkal és az érdekelttekkel vitát kezdjünk az alacsony környezeti hatású halászatra való jól megtervezett, igazságos átállásról, amelyet közfinanszírozással, ösztönzőkkel (mint például a KHP-rendelet 17. cikkében előírtak) és jó láthatósággal kell kísérni rövid, közép- és hosszú távon. Ez egy elszalasztott lehetőség Európai Parlament számára.

**MELLÉKLET: AZON SZERVEZETEK ÉS SZEMÉLYEK FELSOROLÁSA,
AMELYEKTŐL VAGY AKIKTŐL AZ ELŐADÓ ÉSZREVÉTELEKET KAPOTT**

Az eljárási szabályzat I. mellékletének 8. cikke értelmében az előadó kijelenti, hogy az alábbi szervezetektől vagy személyektől kapott észrevételeket a jelentés elkészítése során, egészen a jelentés bizottsági ülésen történő elfogadásáig:

Szervezet és/vagy személy
WWF, Florian Martinez-Buathier, Louis Lambrechts, Policy Officers on Fisheries at WWF
CNC, Comité national de la conchyliculture
EAA, European Anglers Alliance European Fishing Tackle Trade Association
CPMR, Conference of Peripheral Maritime Regions of Europe
Europêche, Daniel Voces de Onáindi

A fenti felsorolás az előadó kizárólagos felelősségi körében készült.

27.10.2023

VÉLEMÉNY A FEJLESZTÉSI BIZOTTSÁG RÉSZÉRŐL

a Halászati Bizottság részére

Uniós cselekvési terv: A tengeri ökoszisztémák védelme és helyreállítása a fenntartható és reziliens halászat érdekében (2023/2124(INI))

A vélemény előadója: Catherine Chabaud

JAVASLATOK

A Fejlesztési Bizottság felkéri a Halászati Bizottságot mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

- A. mivel az uniós cselekvési terv megemlíti ugyan a tengerfenék ökoszisztémáit károsító halászati technikákat, azonban nem említ kifejezetten más pusztító halászati technikákat, például a tonhalfajok túlhalászásához hozzájáruló, halcsoportosulást előidéző eszközöket, az óceánok műanyagszennyezését és a fejlődő országok vizeinek tengeri ökoszisztémáit károsító halászati technikákat;
- B. mivel számos trópusi tonhalfaj túlhalászott az Indiai-óceánon, különösen a sárgaúszójú tonhal, amelynek fogásait sürgősen csökkenteni kell;
- C. mivel az az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezete kiemelte, hogy a kisméretű nyílt vízi fajok túlhalászása, valamint a halolaj- és hallisztgyárak fejlesztése Nyugat-Afrikában veszélyezteti az élelmezésbiztonságot Nyugat-Afrika part menti országaiban;
 1. emlékeztet arra, hogy az óceánok az éghajlati és élelmiszerrendszer pilléreként létfontosságúak, mivel a Föld felszínének 71%-át borítják, oxigénünk felét termelik és a CO₂-kibocsátás egyharmadát elnyelik; hangsúlyozza az óceánok megőrzésére és fenntartható használatára vonatkozó politikai és finanszírozási megközelítések kidolgozásának szükségességét; felszólít az óceánok által biztosított megélhetés és az óceánok biológiai sokféleségének globális szintű megőrzésére; hangsúlyozza az óceánok döntő szerepét, különösen a szénmegkötés, a megújuló energia fejlesztése, a munkahelyteremtés, a szegénység csökkentése, az áruszállítás és az internetes kommunikáció terén; figyelmeztet a halászat és az élelmezésbiztonság közötti kölcsönös függésre, mivel 3,3 milliárd embernek van szüksége tengerből származó élelmiszerre ahhoz, hogy állati fehérjebevitelének legalább 20%-át fedezze;
 2. hangsúlyozza egyéni és kollektív felelősségünket abban, hogy védjük a globális közjavainkhoz tartozó óceánokat, valamint a tengereket és a tengeri erőforrásokat, és elérjük a 14. fenntartható fejlődési célt; felhívja az EU-t, hogy vállaljon vezető szerepet a tengeri ökoszisztémák védelmében és helyreállításában, és dolgozzon ki olyan

kapcsolódó politikákat, amelyek következetesen tükrözik a globális jövőképet; hangsúlyozza, hogy a hatékony és fenntartható tengeri ökoszisztéma-gazdálkodás átfogó, ökoszisztéma-központú megközelítést és egyértelmű jogi keretet követel meg, bevonva a kék gazdaság valamennyi ágazatát és szereplőjét; sajnálatosnak tartja, hogy a kék gazdasággal foglalkozó európai közpolitikák között hiányzik a koordináció és az összhang, és jelenleg elkülönítve kezelik őket – az emiatt versenybe kerülő szereplők rovására; hangsúlyozza, hogy meg kell előzni és jelentősen csökkenteni kell mindenféle – különösen a szárazföldi tevékenységekből származó – tengeri szennyezést; szorosabb együttműködésre szólít fel a hulladék- és szennyvíz-gazdálkodás javítása, valamint a műanyag-szennyezés elleni sürgős küzdelem érdekében ezen anyag felhasználásának csökkentése és az újrafeldolgozási arányok növelése révén; üdvözlí a Bizottságnak a fenntartható kék gazdaságra irányuló megközelítését és a közös halászati politika keretében a halászati gazdálkodás ökoszisztéma-alapú megközelítésére irányuló stratégiáját; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a stratégiát, hogy egy átfogó jogi és stratégiai keret részeként ezt az ökoszisztéma-alapú megközelítést a kék gazdaság valamennyi ágazatára kiterjeszthesse, beleértve a megújuló energiaforrásokat és a nyersanyag-kitermelő iparágakat is;

3. hangsúlyozza, hogy az EU számára fontos a megújuló óceánenergia tervezett fejlesztését a nem uniós országbeli, különösen az afrikai, karibi és csendes-óceáni országokban lévő partnereinkkel előkészíteni, rendelkezésükre bocsátva a tengerrendezés és az iparfejlesztés terén szerzett tapasztalatainkat; felhívja az EU-t, hogy fokozza a fejlődő országok kapacitásépítését és finanszírozását az óceán- és part menti gazdálkodással, az óceángazdaságra vonatkozó stratégiák kidolgozásával, a kormányzási hiányosságok áthidalásával, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat és a tengeri erőforrások tiltott kereskedelmének kezelése céljából; hangsúlyozza, hogy olyan válaszleépéseket kell kidolgozni, amelyek figyelembe veszik a helyi szén-dioxid-mentes energia iránti igényt, a tengeri ökoszisztémák védelmének követelményét és a hagyományos tevékenységek, például a halászat fenntartását; hangsúlyozza, hogy a part menti közösségeket be kell vonni a fellépések végrehajtásába; hangsúlyozza, hogy a legkülső régiókban támogatni kell a tengeri erőforrások fenntartható használatán alapuló fenntartható halászati gyakorlatokat, valamint a halászat, az akvakultúra és az idegenforgalom fenntartható kezelését, e régiók hosszú távú társadalmi-gazdasági fejlődésének biztosítása érdekében;
4. emlékeztet arra, hogy többek között a szennyezés, az éghajlatváltozás és az óceánok elsavasodása mellett az elmúlt 40 évben a tengeri biológiai sokféleség csökkenésének egyik fő oka a természeti erőforrások világméretű, intenzív kiaknázása volt; hangsúlyozza, hogy azonnali lépéseket kell tenni a túlhalászás, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem érdekében, tekintettel annak a part menti közösségekre gyakorolt negatív hatására; felhív minden országot, hogy maradéktalanul teljesítsék kötelezettségeiket, és vessenek véget a túlhalászásnak és a pusztító gyakorlatoknak, amelyek egész fajok túlélését veszélyeztetik; úgy véli, hogy a biodiverzitás megőrzéséhez a fogások jelentős korlátozására és a legveszélyeztetettebb fajok fogásainak beszüntetésére van szükség; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a hatályos jogszabályok ellenére a túlhalászati gyakorlat folytatódik, és hogy egyes országok nem alkalmazzák a nemzetközi szabályozásban előírt korlátozásokat; hangsúlyozza, hogy az intenzív akvakultúra-ágazat nagymértékben függ a fejlődő országokból származó

hallisztól és a halolajtól, és ezért nem tekinthető megoldásnak a túlhalászásra; felhívja az EU-t és tagállamait, hogy fejlesszenek ki fenntartható akvakultúrát az EU iparának hallisztól való függőségének csökkentésével;

5. aggodalmának ad hangot a japán kormány azon döntése miatt, hogy radioaktív vizet enged az óceánba; felhívja az EU-t, hogy gyakoroljon nyomást a nemzetközi intézményekre a művelet óceánra gyakorolt tényleges hatásának nyomon követése érdekében, és hívja fel a japán kormányt, hogy keressen alternatívákat, és végezzen átfogó környezeti hatásvizsgálatot, amint azt nemzetközi jogi kötelezettségei megkövetelik;
6. felhívja az EU-t, hogy támogassa a partnerországok helyi és kisüzemi halászati vállalkozásai számára fenntartott nemzeti part menti tilalmi övezetek létrehozását annak érdekében, hogy megvédjék a part menti közösségek halászati erőforrásait és megélhetését a külföldi lobogó alatt közlekedő és külföldi tulajdonban lévő ipari hajók növekvő számának hatásaitól;
7. emlékeztet arra, hogy a cselekvési tervnek figyelembe kell vennie a nemzeti, regionális és helyi sajátosságokat a konkrét végrehajtásban, amelynek során a fenntartható üzleti modelleket és megoldásokat a civil társadalom bevonásával kell kialakítani; üdvözli a regionális tengeri egyezmények és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek szerepét; felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő ambiciózus megbízatásokat a regionális halászati gazdálkodási szervezetek számára a közös halászati politikában foglalt társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi elvekkel összhangban a fejlődő országok és a nemzetközi vizek halászati erőforrásainak védelme érdekében, különösen az egyes fajok, például a trópusi tonhal állománygazdálkodásának javítása révén, valamint a rendelkezésre álló adatok, a megfelelés és a döntéshozatal átláthatóságának javítása érdekében; hangsúlyozza, hogy a tengeri ökoszisztémák védelmét és helyreállítását a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatokra kell alapozni;
8. emlékeztet arra, hogy a tengeri ökoszisztémák védelméhez és helyreállításához olyan stratégiai és ambiciózus globális óceánpolitikai irányításra van szükség, amely előnyös a helyi kisüzemi halászat számára, és együttműködve a part menti közösségekkel fenntartható halászati gyakorlatokon alapul; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy ösztönözzék a halászhajók szén-dioxid-mentesítését, és általánosabban megfelelő uniós támogatást biztosítsanak a halászati ágazat fenntartható fejlődéséhez, különösen partnerségi megállapodásai révén, ugyanakkor védjék és segítsék a halászati közösségeket az átmenet során; hangsúlyozza az egészséges ökoszisztémák és a gazdasági fejlődés közötti kapcsolatot, és felhívja az Európai Uniót annak biztosítására, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodások átláthatóságra és megkülönböztetésmentességre vonatkozó záradékait teljes mértékben végrehajtsák, és azok a külföldi flották által kifogott halászati erőforrásokra is vonatkozzanak; emlékeztet arra, hogy minden érdekelt féllel, beleértve a civil társadalom képviselőit és a kisüzemi halászati közösségeket, konzultálni kell, tájékoztatni kell és be kell vonni őket a fenntartható halászati partnerségi megállapodások tárgyalási és végrehajtási folyamata során egyaránt; hangsúlyozza, hogy új technológiákat kell kidolgozni a karbonintenzív, nagy volumenű, nagy hatású halászatról a karbonszegény, kis hatású halászatra való áttéréshez, a fejlődő országok megfelelő technológiákhoz való hozzáféréseinek biztosításához, valamint az óceánok éghajlathoz való alkalmazkodásával és a tengeri

megújuló energiaforrások fejlesztésével kapcsolatos kutatás és innováció támogatásához; megismétli a nyomon követésről, jelentésről és ellenőrzésről szóló rendelettel¹ és a kibocsátáskereskedelmi rendszerről szóló irányelvvel² kapcsolatos álláspontját, amely szerint javítani szükséges a hajók energiahatékonyágát, továbbá támogatni kell a tengeri közlekedés dekarbonizációjának elősegítését, például a szélmeghajtás alkalmazását célzó beruházásokat;

9. üdvözli a cselekvési tervben kinyilvánított törekvést a halászati gazdálkodáshoz és a tengeri környezet védelméhez szükséges tudásbázis megerősítésére, valamint a kutatás és az innováció fokozására; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a kutatási és fejlesztési kapacitások megerősítéséhez, valamint a fejlődő országokkal való tudástranszferekhez nyújtson műszaki és pénzügyi támogatást a 14. fenntartható fejlődési cél 14.a. részscéljával összhangban; hangsúlyozza egy ilyen megközelítés fontosságát, ha javítani szeretnénk az óceánok egészségét és megerősíteni a tengeri biológiai sokféleség és a kék gazdaság hozzájárulását a fejlődő országok, különösen a fejlődő kis szigetállamok és a legkevésbé fejlett országok fejlődéséhez;
10. emlékeztet arra, hogy a védett tengeri területek fejlesztése lehetőséget kínál a helyi érdekelt felek, a halászok és a part menti közösségek közötti együttműködés megerősítésére és a helyi viszonyokhoz igazított megoldások kiépítésére a tengeri biológiai sokféleség jobb védelme és a kék gazdasághoz kapcsolódó tevékenységek fejlődésének biztosítása érdekében; kiemeli, hogy a védett tengeri területeket a kisüzemi halászok és a part menti közösségek bevonásával kell kialakítani; felhívja a partnerországokat, hogy vonják be e csoportokat a folyamat minden szakaszába, a kijelöléstől a területek irányításáig; hangsúlyozza, hogy a védett tengeri területek hozzájárulhatnak ahhoz, hogy a tengeri ökoszisztémák és a helyi gazdasági tevékenységek javát szolgálják; emlékeztet arra, hogy a hatékonyan kezelt és megfelelően védett területek védik a halak ívóhelyeit, a bölcsődéket és a fiatal egyedeket, csökkentik az érzékeny élőhelyekre gyakorolt hatásokat, és minimálisra csökkenthetik az érzékeny fajok véletlenszerű fogásait; megjegyzi, hogy a cselekvési terv hangsúlyozza a védett tengeri területeken folytatott fenékvonóhálós halászat negatív hatásait; felhívja a tagállamokat, hogy hajtsanak végre konkrét intézkedéseket az egyes védett tengeri területekre vonatkozó védelmi és helyreállítási célkitűzések elérése érdekében, kezdve a legveszélyeztetettebb területekkel, és csökkentsék a fenékvonóhálós halászatnak a tengerfenék ökoszisztémáira gyakorolt hatásait; hangsúlyozza, hogy hosszú távú láthatóságra és pénzügyi támogatásra van szükség az igazságos átmenet biztosításához, amely egyetlen halászt sem hagy hátra; úgy véli, hogy ugyanezeket a célkitűzéseket nemzetközi szinten is meg kell védeni; emlékeztet arra, hogy a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia 3. célkitűzésének említése szerint a védett területeken történő felhasználásnak teljes mértékben összhangban kell lennie a védelmi célkitűzésekkel; felszólítja e tekintetben az Európai Uniót, hogy aknázza ki a védett tengeri területekben (VTT) rejlő lehetőségeket és előnyöket, támogatva egy világszintű, „kék övezetnek” is nevezett

¹ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/757 rendelete (2015. április 29.) a tengeri közlekedésből eredő szén-dioxid-kibocsátások nyomon követéséről, jelentéséről és hitelesítéséről, valamint a 2009/16/EK irányelv módosításáról (HL L 123., 2015.5.19., 55. o.).

² Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

VTT-hálózat létrehozását, bevonva többek között a VTT-kezelői hálózatokat is, elősegítve az EU és partnerországai közötti új együttműködések kialakítását és a megoldások megosztását; megjegyzi, hogy e világszintű „kék övezet” megvalósításához szükséges együttműködések kiépítéséhez az EU többek között az Indiai-óceánban, a Csendes-óceánban, a karib-tengeri térségben és az Atlanti-óceánban fekvő legkülső régiókra és tengerentúli országokra és területekre is támaszkodhat; megismétli, hogy támogatja a környezetkárosító kitermelési ipari tevékenységek, például a bányászat és a fosszilis tüzelőanyagok kitermelésének tilalmát a védett tengeri területeken és a káros ipari halászati technikákat, összhangban a Nemzetközi Természetvédelmi Unió iránymutatásaival;

11. hangsúlyozza, hogy az energetikai átmenet fontos és alapvető lépés, amelyet meg kell valósítani; rámutat azonban arra, hogy a fosszilis tüzelőanyagok helyettesítése hatalmas kihívás, különösen a halászati ágazatban alkalmazható megfelelő technológiák fejlesztésének hiánya miatt; rámutat arra, hogy a helyi kisüzemi halászatokat meg kell védeni az átmenet folyamata során, mert az nagy kihívást fog jelenteni számukra;
12. felhívja az EU-t, hogy mozdítsa elő az átláthatóságot a partnerországok halászati és egyéb tengeri kitermelő iparágaiban, mivel ez kulcsfontosságú a túlhalászás, a biológiai sokféleség csökkenése és az emberi jogok megsértésének megszüntetéséhez; hangsúlyozza, hogy a part menti fejlődő országok az átláthatóság javítása érdekében bevezethetik a halászati átláthatósági kezdeményezésben és a nyersanyag-kitermelő iparágak átláthatóságára irányuló kezdeményezésben meghatározott előírásokat;
13. felhívja az EU-t, hogy törekedjen olyan nemzetközi szabályozások érvényesítésére, amelyek korlátozzák az olcsó lobogó alatti hajózást és az átlobogózást, és hogy vállaljon vezető szerepet a tengeri átrakodás kezelésében és a kikötőkben végzett ellenőrzések javításában, mivel ezek fontos eszközök a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászattal kapcsolatos kiskapuk megszüntetésére; sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok betartsák a külső halászfloktáikra vonatkozó nyomkövetési és ellenőrzési szabályokat;
14. megismétli a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia kötelezettségvállalásait és az EU biodiverzitási stratégiájának azon célkitűzését, hogy 2030-ig az EU tengeri területeinek legalább 30%-át és az EU tengeri területeinek legalább 10%-át szigorúan védje; felhívja az EU-t, hogy nemzetközi szinten mozdítsa elő ezt a célkitűzést, hangsúlyt fektetve az őslakosok, a helyi közösségek és a kisüzemi halászati vállalkozások jogainak védelmét szolgáló erős biztosítékokra; emlékeztet arra, hogy az Európai Unió elkötelezte magát a fejlesztési szempontú szakpolitikai koherencia elve mellett, valamint amellett, hogy az elszigetelt kormányzás elkerülése érdekében egymáshoz igazítja a belső és külső uniós szakpolitikákat; hangsúlyozza, hogy átfogó emberi jogi és jogállamisági záradékokat kell beépíteni a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokba, amelyeknek továbbra is átláthatóknak kell lenniük, és meg kell felelniük a fenntartható fejlődési céloknak; kitart amellett, hogy az uniós fehérjefogyasztás nem áthatja alá a fejlődő országok élelmezésbiztonságát, hogy elsőbbséget kell biztosítani a közvetlen emberi fogyasztásra irányuló halászatnak, és hogy az ágazat támogatásának hozzá kell járulnia a halászati ágazat és a part menti közösségek, különösen a kisüzemi halászati vállalkozások fenntartható fejlődéséhez és

irányításához a partnerországokban; hangsúlyozza, hogy a cselekvési terv végrehajtásának elő kell mozdítania és ösztönöznie kell a halászok képzését;

15. hangsúlyozza a halászati ágazat és a kisüzemi halászati vállalkozások fontosságát a fejlődő országok part menti területein; emlékeztet az EU azon felelősségére, hogy a halállományok kiaknázásának korlátozása és a túlhalászás megszüntetése érdekében megvédje és támogassa ezeket az ágazatokat a fejlődő országokban; hangsúlyozza, hogy az európai hajók tevékenységére is kiterjedően véget kell vetni az illegális halászati gyakorlatoknak;
16. kötelező átvilágítási intézkedésekre szólít fel annak biztosítása érdekében, hogy a teljes halászati ellátási lánc, beleértve az állati takarmány ellátási láncait is, tisztességes, teljes mértékben nyomon követhető, az illegális halásztól és az emberkereskedelemhez vagy a rabszolgasághoz kapcsolódó termeléstől mentes legyen;
17. üdvözli a célkitűzést, amely védelem alá kívánja helyezni a bolygó 30%-át, ugyanakkor figyelmeztet arra, hogy e törekvésnek nem láthatják kárát az őslakos népek és a helyi közösségek, amelyeknek meg kell védeni a tengeri erőforrások birtoklásához és az azokhoz való hozzáféréshez fűződő – a FAO földtulajdonra és -használatra, a halászat, valamint az erdőgazdálkodás felelősségteljes irányítására önkéntes iránymutatásaiban, a FAO fenntartható kisüzemi halászat biztosítására vonatkozó önkéntes iránymutatásaiban, az őslakos népek jogairól szóló ENSZ-nyilatkozatban és a szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezés elvében rögzített – jogait; hangsúlyozza, hogy az őslakos népeket és a helyi közösségeket érintő fellépésekre csak a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet 169. számú egyezményében meghatározott szabad, előzetes és tájékoztatáson alapuló beleegyezéssel kerülhet sor; e célból szilárd emberi jogi biztosítékok, elszámoltathatósági és sérelemkezelési mechanizmus létrehozására szólít fel;
18. sürgeti, hogy mozgósítsanak elegendő forrást az éghajlatváltozás és Oroszország Ukrajna elleni agressziós háborúja miatt a halász közösségeket érintő káros hatások enyhítésére; aggodalmát fejezi ki a tengeri ökoszisztémák védelmére és helyreállítására elkülönített uniós költségvetés korlátozott összege miatt; sajnálatát fejezi ki e tekintetben amiatt, hogy nem ellenőrzik a finanszírozás végrehajtását és megfelelő felhasználását; hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani a nemek közötti egyenlőségre és a nők szerepének megerősítésére, tekintettel a nők és a fiatalok kulcsfontosságú szerepére, különösen a fenntartható óceánalapú gazdaságban és a tengeri természetvédelmi területeken;
19. hangsúlyozza, hogy a fejlődő országoknak nyújtott éghajlat-finanszírozást az éghajlatváltozás mérséklése és az ahhoz való alkalmazkodás szempontjából kulcsfontosságú tengeri ökoszisztémák helyreállítására és védelmére kell felhasználni;
20. felhívja az EU-t, hogy nyújtson pénzügyi támogatást és technikai segítséget a kunming-montreali globális biodiverzitás-megőrzési keretstratégia és az ENSZ nyílt tengeri egyezményének végrehajtásához;
21. üdvözli a halászati támogatásokról szóló WTO-megállapodást, amely jelentős előrelépést jelent az óceánok fenntarthatósága szempontjából azáltal, hogy megtiltja a túlhalászott erőforrásokra irányuló és a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan

halászatért felelős halászatoknak nyújtott káros halászati támogatásokat; következő lépésként felszólít az ugyanilyen káros, a kapacitásfelesleget ösztönző támogatások kezelésére, mivel azok világszerte az óceánok kimerüléséhez vezetnek;

INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	24.10.2023
A zárószavazás eredménye	+ : 16 - : 0 0 : 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Barry Andrews, Dominique Bilde, Catherine Chabaud, Antoni Comín i Oliveres, Pierrette Herzberger-Fofana, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Beata Kempa, Karsten Lucke, Eleni Stavrou, Tomas Tobé, Miguel Urbán Crespo
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Ilan De Basso, Marlene Mortler, Caroline Roose, Carlos Zorrinho
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Karolin Braunsberger-Reinhold

**NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁGBAN**

16	+
ID	Dominique Bilde
NI	Antoni Comín i Oliveres
EPP	Karolin Braunsberger-Reinhold, György Hölvényi, Rasa Juknevičienė, Marlene Mortler, Eleni Stavrou, Tomas Tobé
Renew	Barry Andrews, Catherine Chabaud
S&D	Ilan De Basso, Karsten Lucke, Carlos Zorrinho
The Left	Miguel Urbán Crespo
Verts/ALE	Pierrette Herzberger-Fofana, Caroline Roose

0	-
-	-

1	0
ECR	Beata Kempa

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás

INFORMÁCIÓ AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL

Az elfogadás dátuma	7.12.2023
A zárószavazás eredménye	+ : 20 - : 4 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Maria da Graça Carvalho, Asger Christensen, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, Jan Huitema, Ladislav Ilčić, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matic, Francisco José Millán Mon, Ana Miranda, Bert-Jan Ruissen
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Nicolás González Casares, Colm Markey, Gabriel Mato, Lucia Vuolo
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (209. cikk, (7) bekezdés)	Margrete Auken, Malte Gallée, Petros Kokkalis

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS AZ ILLETÉKES BIZOTTSÁGBAN

20	+
ECR	Ladislav Ilčić, Bert-Jan Ruissen
ID	France Jamet
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Niclas Herbst, Colm Markey, Gabriel Mato, Francisco José Millán Mon, Lucia Vuolo
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Asger Christensen, Jan Huitema, Pierre Karleskind
S&D	Clara Aguilera, João Albuquerque, Pietro Bartolo, Nicolás González Casares, Predrag Fred Matić
Verts/ALE	Ana Miranda

4	-
The Left	Petros Kokkalis
Verts/ALE	Margrete Auken, Malte Gallée, Francisco Guerreiro

0	0

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás